

Sygn. akt IV CSK 154/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa M. S. , D. S. , M. S. i D. S.
przeciwko J. S. , H. S. i W. w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej W. w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt V ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 30 stycznia 2013 r. ustalił, że (1) nieważna jest umowa zawarta w dniu 22 listopada 2007 r. pomiędzy Skarbem Państwa – W [...] Agencją Mieszkaniową a J. S. i H. S., dotycząca ustanowienia odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) w L. ul. O. nr (...) z przynależną piwnicą, udziałem w nieruchomości wspólnej, sprzedaży oraz ustanowienia hipotek, (2) powódka M. S. jest osobą współuprawnioną do wykupu lokalu; oddalił powództwo M. S. , D. S., D. S. .

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 r. oddalił apelację pozwanej W. w całości, a apelację J. S. i H. S. w części wykraczającej poza rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, co do której wydano orzeczenie reformatoryjne. Od powyższego wyroku wniosła skargę kasacyjną pozwana W. w W..

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Cel ten może być osiągnięty jedynie poprzez powołanie i wykazanie istnienia przesłanek umożliwiających jego realizację. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w danej sprawie, nawet gdyby rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy w wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub oczywista zasadność skargi i przyjmuje ją do rozpoznania jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna z nich.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy spełnione są wskazane przyczyny. Kognicja Sądu

Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód podniósł, że wyrok został wydany w nieważnym postępowaniu z uwagi na naruszenie art. 67 § 2 k.p.c. w zw. z art. 14 ust. 1 i 3 oraz art. 15 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, art. 8 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa poprzez nie wezwanie do udziału w sprawie Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, mimo że reprezentacja przez ten podmiot była obowiązkowa, skoro stroną umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży był Skarb Państwa – W.. Ponadto, zdaniem skarżącego, występuje potrzeba wykładni art. 14 i 15 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, oraz istotne zagadnienia prawne wymagające wyjaśnienia, dotyczące możliwości zastosowania przepisów Rozdziału I Działu III Tytułu I kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w szczególności art. 33 do stosunków prawnych innych niż cywilne oraz praw mających swą genezę w uprawnieniach administracyjnych, praw niezbywalnych i niepodzielnych w rozumieniu art. 33, a praw wynikających ze stosunku służbowego powstałego na mocy decyzji administracyjnej, możliwości zaliczenia ekspektatywy niezupełnej do majątku wspólnego małżonków.

W ocenie Sądu Najwyższego powyższe przyczyny nie usprawiedliwiają przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania. Co do twierdzenia o obowiązkowej reprezentacji W. przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wskazać należy, że zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, W[...] Agencja Mieszkaniowa jest państwową osobą prawną podległą Ministrowi Obrony Narodowej, a nie *stationes fisci*, zatem nie ma do niej zastosowania art. 8 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2012 r., IV CNP 101/11, nie publ., z dnia 13 stycznia 2010 r., II CSK 323/09, nie publ.). Podstawa faktyczna i prawna rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji wyznacza zakres przyczyny kasacyjnej opartej na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., stąd, skoro nie wymagały one zastosowania art. 14 oraz art. 15 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej, odwołanie się do potrzeby wykładni tych przepisów nie może być skuteczne. Niezależnie od tego powołane judykaty nie potwierdzają istnienia rozbieżności w orzecznictwie.

Strona opierająca wniosek o przyjęcie tej skargi do rozpoznania na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego powinna je właściwie sformułować ze szczegółowym przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, wskazać argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych oraz wykazać, że zagadnienie to jest istotne, a jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia konkretnej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007r., sygn. akt III CSK 180/07, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05, nie publ.). W oczywisty sposób wymogów tych nie spełnia skarga w zakresie odwołującym się do występowania istotnych zagadnień prawnych związanych z zastosowaniem przepisów Rozdziału I Działu III Tytułu I, w szczególności dystynkcji praw zbywalnych i niezbywalnych w rozumieniu art. 33 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, już tylko ze względu na swoją ogólnikowość. Art. 33 k.r.o., wskazujący jakie składniki z mocy prawa należą do majątku osobistego małżonków, zawiera dziesięć punktów, a poszukiwanie wśród nich właściwej podstawy prawnej jest obowiązkiem wnoszącego skargę, który nie może być przerzucany na Sąd Najwyższy.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.